

САВЕЗ САМОСТАЛНИХ СИНДИКАТА СРБИЈЕ
СИНДИКАТ ЗАПОСЛЕНИХ У ПРАВОСУДНИМ
ОРГАНИМА СРБИЈЕ

-Републички одбор-

Београд, Дечанска 14/V, Тел./факс: 011/3346-082, 011/3335-120, Рачун бр. 325-9500600031791-28

e-mail: spors@sindikat.rs, www.sind-prav.org.rs

Бр. 8

Београд, 23.04.2025. година

ОДГОВОР

Поштовани,

Уз захвалност на позиву, обавештавамо Вас да, због раније преузетих обавеза, нисмо у могућности да се одазовемо овом изненадном допису. Дозволићете да приметимо да, несумњајући у Ваше добре намере, није баш уобичајено заказивати „озбиљне” састанке у року од два дана. Такође, ако је реч о “трипартитном” састанку, сви актери треба да учествују у његовој организацији и да предложе и усагласе теме и дневни ред.

Ваше обраћање је у неком “помирљивом” тону, али поступање у претходном периоду се не може оценити да заиста и поштујете најстарији синдикат у српском правосуђу. Много лоших речи је било, обмањивања запослених, поступака, отимања чланства и свега осталог. Доста неистина сте износили у претходном периоду – попут тога да нико у правосуђу у последњих 20 година није организовао штрајк, до тога да наш синдикат стоји уз било коју власт.

Подсећамо, ми се боримо за побољшање материјалног и сваког другог положаја запослених, као и да додатак за побољшање материјалног положаја („стимулација”), коју помињете потцењивачки, а готово деценију и по се исплаћује, искључиво заслугом Синдиката правосуђа Србије.

Не желимо да размишљамо у том смеру да је чак и овај Ваш позив осмишљен управо из разлога како бисте запосленима могли да кажете да сте нас пријатељски звали, а да ми одбијамо разговор. Овакав званичан позив је требало да упутите пре Ваших “акција”, пре било којих Ваших активности.

Чак и Ваша констатација коју бисмо ми ваљда требало да протумачимо као „претњу” ако се неодазовемо вашем позиву да се „преиспита репрезентативност” је непромишљена и уцењивачка. Таквим поступањем не можете допринети побољшању ситуације када је реч о синдикатима у правосуђу.

У својим захтевима сте тражили повећање плата од 20 одсто „судијама, тужиоцима, сарадницима и осталима”. Којим “осталима”? Ти “остали” су у највећем проблему-записничари, дактилографи, стражари, достављачи, референти, чистачице, домари, возачи.

Они морају да буду на првом месту, па тек онда „остали”, уз дужно поштовање. Синдикати су и основани да би се борили за бољи положај социјално најугроженијих радника.

Повећање од 20 посто које сте тражили не решава проблем неуједначених зарада за исти посао.

Зато кажемо да би све наше захтеве требало усагласити, а не наметати. Ништа не потцењујемо, само реално сагледавамо чињенице. Евентуална сарадња би могла да се успостави искључиво и само на потпуно новим основама.

Такође, оправдани захтев за топлим оброком и регресом је захтев на чијем повратку наш синдикат годинама тежи и на сваком састанку у министарству инсистира на томе. Није само 15.000 запослених у правосуђу лишено тог права, већ 550.000 људи у јавном сектору. Заиста не разумемо да неко може и да помисли да би рецимо то право вратили нама, а не и запосленима у државној управи и локалној самоуправи, или запосленима у здравству, полицији, војсци или образовању. Значи, реч је о системском проблему који се мора решити или за све или ни за кога. Да је било којој поменутој синдикалној грани враћено то право, онда бисмо могли и ми да се позовемо на то. Међутим, овако је потпуно излишно то помињати. Разумемо то као популистички потез за придобијање чланства, јер запослени одмах реагује када се помену топли оброк и регрес, али запослени никако не смеју да буду доведени у заблуду од стране челних људи синдиката који морају да знају те чињенице. Запослени не морају све да знају, али људи који воде синдикате - морају.

На жалост, сви ми знамо да синдикати у нашој земљи нису организовани као синдикати у Грчкој или Француској где су људи ослобођени страха и у којима за сат времена може све да стане и да се окупи више стотина хиљада људи на синдикалном протесту.

Али, наступање у стилу „ми једини радимо, ови остали не раде ништа”, у најмању руку није коректан, и није тачан. Можда послодавац у преговорима са нама и купује време, можда им намере и нису онакве каквим их представљају, али једноставно ми другог послодавца немамо. Ако након свега тога не дође до помака када је реч о материјалном положају запослених у правосуђу, зна се шта следи.

Морамо на крају да истакнемо, да се надамо да би сви синдикати требало да имају исти циљ и да не би требало међусобно да „ратују”. Али, понављамо, свако од нас треба објективно да сагледа ситуацију, да увиди своје пропусте како својим деловањем не бисмо, макар и ненамерно, учинили да урушимо институцију синдиката, као и институцију штрајка као најмоћнијег оруђа синдикалног деловања.

Не може се преко ноћи ништа постићи.

Да закључимо - ми Вама не затварамо врата, напротив. Верујемо да ће доћи време када ћемо, на правим основама, сарађивати у интересу свих запослених у правосуђу што нам је надамо се и заједнички циљ.

Председник
Ивица Цветковић

